

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง

เรื่อง

การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลทุ่งช้าง

อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง

เรื่อง

การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลทุ่งช้าง

อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๔

.....

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลทุ่งช้าง

เหตุผล

เพื่อเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าบริการควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์บังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งช้าง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลทุ่งช้าง จึงสมควรตรา เทศบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลทุ่งช้าง

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง
เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง ว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เทศบาลตำบลทุ่งช้างโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลทุ่งช้าง และผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ เทศบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลทุ่งช้าง ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลทุ่งช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระเจจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้ว เป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้ และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าสัตว์ตามกฎหมาย

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามกฎหมาย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งช้าง

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามกฎหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามกฎหมาย

กฎหมาย

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งช้าง แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

หมวด ๑

การกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ เพื่อปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนด เพื่อให้เป็นไปตาม คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง และสุขลักษณะของ โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๒) กำหนดวัน เวลาเปิดและปิด โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลรักษา ความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการ ป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

หมวด ๒

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๗ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสาร แสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ข้อ ๘ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน

ข้อ ๑๐ การขอต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่นให้เป็นไปตามที่กฎหมาย

กำหนด

หมวด ๓

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลทุ่งช้าง เว้นแต่โรงฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์ หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ เว้นแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐาน การรับแจ้ง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

ข้อ ๑๓ ผู้ที่เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต จากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๑๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้ ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๖ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงาน ตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามกฎหมาย ให้พนักงานตรวจโรค สัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสม สำหรับการบริโภคก่อนได้ การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าให้นำเนื้อสัตว์นั้น ซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถ นำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการ รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมาย

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ผู้ว่าราชการ จังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์อาจประกาศกำหนดสถานที่ ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว และมีให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ

กรณีมีเหตุอันสมควรที่มีอาจดำเนินการได้ตามวรรคสอง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย ราชการท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดำเนินการภายใต้ข้อตกลงและ เงื่อนไขที่กำหนดร่วมกันก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยให้นำความในข้อ ๑๒ และข้อ ๑๕ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามข้อ ๑๒ ผู้ที่แจ้งความ ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามข้อ ๑๗ และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอก โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามข้อ ๒๐ เสียค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะและ ค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ อัตราการชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของ พนักงานตรวจโรคสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๒๒ การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียม การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๒๓ อากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่เรียกเก็บตาม กฎหมายกำหนด และค่าบริการฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ ตามที่แนบท้ายเทศบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นรายได้ของ เทศบาลตำบลทุ่งช้าง

หมวด ๔

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ ให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

กรณีที่มีการประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน หรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการ ชั่วคราวไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต

ข้อ ๒๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามข้อ ๒๔

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๖ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุ ให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ อีกภายในหนึ่งปี

ข้อ ๒๗ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๒๖ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้รับใบอนุญาต ให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการชั่วคราวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต ได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือเตือน

ข้อ ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ข้อ ๒๙ เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ ยุติเป็นที่สุดแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๑ ผู้ฝ่าฝืนให้มีโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๓๒ ให้นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งช้าง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

จำสิบเอก

(ลงชื่อ).....(นายทศพร พรหมรักษ์).....

ปลัดเทศบาลตำบลทุ่งช้าง ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

รองผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

อัตราค่าอาหารและค่าธรรมเนียมแนบท้าย
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งช้าง เรื่อง การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๑. อาหารการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ ๑๒ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักน้อยกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ ๔ บาท
(ฉ) สัตว์อื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๔ บาท

ข้อ ๒. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามเทศบัญญัตินี้ ตามอัตราดังต่อไปนี้

(ก) โค	ตัวละ ๑๒ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักน้อยกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ ๔ บาท
(ฉ) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ ๔ บาท

ข้อ ๓. ค่าบริการฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ (สำหรับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งช้าง)

(ก) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (สุกรน้ำหนักไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม)	ตัวละ ๑๔๐ บาท
(ข) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (สุกรน้ำหนักเกิน ๑๒๐ กิโลกรัม)	ตัวละ ๒๐๐ บาท
(ค) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (โค)	ตัวละ ๒๘๘ บาท
(ง) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (กระบือ)	ตัวละ ๓๓๕ บาท

ข้อ ๔. ค่าบริการฆ่าและชำแหละเนื้อสัตว์ (สำหรับผู้ประกอบการนอกเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งช้าง)

(ก) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (สุกรน้ำหนักไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม)	ตัวละ ๑๔๐ บาท
(ข) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (สุกรน้ำหนักเกิน ๑๒๐ กิโลกรัม)	ตัวละ ๒๕๐ บาท
(ค) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (โค)	ตัวละ ๓๓๘ บาท
(ง) ค่าบริการโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ (กระบือ)	ตัวละ ๓๘๕ บาท